

Den følgende sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om et levnedsmiddelinstitut m. m.

(Første behandling findes i tidenden sp. 714, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 909).

Der var stillet 11 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Viola Nørlov): Udvalget har afholdt 8 møder og haft samråd med indenrigsministeren samt modtaget en deputation bestående af erhvervenes repræsentanter. Hele udvalget er enig om, at et toxikologisk institut er nødvendigt, men mindretallet, som selv vil redegøre for sine synspunkter, mener, at et toxikologisk institut bør høre under landbohøjskolen.

Flertallet, der består af regeringspartierne, mener, at det toxikologiske laboratorium må høre under levnedsmiddelinstittet, da undersøgelser og forskning må omfatte alle levnedsmidler. Flertallet henleder den højtærede indenrigsministers opmærksomhed på, at det måske ville være hensigtsmæssigt at placere levnedsmiddelinstittet i nærheden af statens husholdningsråd. Endvidere mener flertallet, at tiden må være inde til en revision af levnedsmiddeloven, så at der i den kan indføjes en paragraf om, at fremmede stoffer kun må anvendes i levnedsmidler, når dette er tilladt af sundhedsstyrelsen.

Spørgsmålet om et levnedsmiddelinstitut har nu været drøftet gennem flere år. I 1954 nedsatte indenrigsministeriet et udvalg med den opgave at overveje, om der navnlig til sikring af et videnskabeligt indseende med fremstillingen af levnedsmidler og nydelsesmidler bør oprettes et særligt centralt institut.

Dette udvalg blev jeg medlem af, ganske vist på et sent tidspunkt, men tidligt nok til at jeg kunne få indblik i ting, som jeg

ikke før havde haft viden om, og som helt overbeviste mig om nødvendigheden af et levnedsmiddelinstitut og et toxikologisk laboratorium.

Det var fortrolige oplysninger, vi modtog, oplysninger, der gjorde stærkt indtryk på mig som forbruger. Hele udvalget var enig om, at levnedsmiddelundersøgelse og -kontrol her i landet ikke er tidssvarende og ikke er betryggende i sundhedsmæssig henseende, og at dette kunne komme den danske befolkning helbredsmæssigt til skade og i en given situation medføre uoprettelig skade for vor eksport.

De oplysninger, der fremkom i det ministerielle udvalg, blev årsag til oprettelsen af sundhedsstyrelsens ernæringshygiejniske afdeling i 1954. Jeg har set denne afdeling og konstateret, at i dag er rammerne for dette værdifulde arbejde sprængt.

Der var i udvalget enighed om, at både det toxikologiske laboratorium og centrallaboratoriet for levnedsmiddelkontrol var nødvendige, og diskussionen i udvalget drejede sig for disse spørgsmåls vedkommende kun om, hvorvidt de skulle være samlet i én institution under en fælles ledelse, eller om de skulle være to institutioner med hver sin ledelse, men beliggende i samme bygning, således at der kunne drages fælles fordel af litteraturtjenesten og fælles dyrestalde, ligesom udnyttelsen af kostbart apparatur til kemiske undersøgelser kunne være fælles. Jeg har fået oplyst, at et enkelt instrument koster 200 000 kr., så det gælder om at få det fuldt udnyttet.

Til mindretallets ønske om at lægge det toxikologiske laboratorium under landbohøjskolen skal jeg oplyse, at hverken i USA, Holland eller Sverige, hvor toxikologiske institutter foretager vurdering af levnedsmiddeltilsætninger, er disse institutter lagt ind under universiteter eller højere læreanstalter. De er selvstændige, og lederne er direkte ansvarlige over for landets sundhedsmyndigheder. Det mener flertallet også er det rigtige.

Til lovforslagets enkelte paragraffer skal jeg knytte nogle få bemærkninger.

I bemærkningerne til § 1 stod, da lovforslaget første gang fremsattes i 1957-58, at der i forbindelse med det toxikologiske laboratorium foreslås oprettet en litteraturtjeneste, der skal fungere som permanent